

Δρῦν σπιθαράν καὶ πατηθὲν τοῦ φθινοπώρου φύλλον
ἢ αὐτὴ λαίλαψ ἦρπασεν ἐν μέσῳ τῶν ὀρέων·
ἐμπρὸς αὐτῆς εἶναι μηδὲν ὁ κολοσσός, τὸ πτίλον,
ὁ μύρμηξ καὶ ὁ λέων!

Ἐκεῖ εἰς ὕψη τ' οὐρανοῦ ὅπου ἰδέας κάλλη
ἀστράπτουν ἱερά,
κ' εὐμόλπως ψάλλων εὐμειδῆς χορὸς ἀγγέλων πάλλει
ἀέρια πτερά,

οὐχὶ νῦν δάφνη εὐκλείης κ' ἐλαίας κλών ἱκέτης,
ἀλλ' ἢ αὐτὴ Θεοῦ ἀκτίς τὰ μέτωπά των στέφει
κ' ἐπὶ τ' αὐτὰ ροδόχρυσά ἐγκατοικοῦσι νέφη
ὁ ἀναξ κ' ὁ ἐπαίτης.

ΚΟΡΝΗΛΙΑ Α. ΠΡΕΒΕΖΙΩΤΟΥ.

ΤΟ ΦΙΛΙ.

Ἐρώτησα τὴ θάλασσα πῶδ' ὄγκας ἀφρισμένη·
—Θάλασσα πῶδ' ἀνείσθηκες τοῦ οὐρανοῦ τὸ χρῶμα
Κι' ἔρχεσ' ἀπ' τὴν πατρίδα μου τὴν τόσο μακρυσμένη,
Πῆς μου τί σοῦπε νὰ μοῦ πῆς τ' εἰς ἀγάπης μου τὸ
[στόμα ;

Κι' ἢ θάλασσα μ' ἀπῆλτνε μὲς τὴ χονδρῇ βοῇ της·
—Μὲ κάθε κύμα μου φιλι γλυκύτατο σοῦ στέλλει
Καὶ πῶς καθένα τῶν γαλε μέσ' ἀπὸ τὴ ψυχὴ της
Νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ ξαναπῶ θερμῶς μοῦ παραγγέλει.

ΚΩΝΣΤ. ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ.

ΑΙ ΕΠΙ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ ΜΕΛΕΤΑΙ ΤΟΥ ΛΟΜΒΡΟΖΟΥ¹

Ἐὰν ἐμειώσῃ τι τὴν μεγάλην ἠθικὴν ἐπιτυχίαν τοῦ
τελευταίου ἐν Βουδαπέστη Συνεδρίου τῆς Ἑγυπτιακῆς καὶ
Δημοκρατικῆς, τὸ τὴν ἐπιτυχίαν μειώσαν ἦτο ἢ ἀπ' αὐ-
τοῦ ἀπουσία τοῦ Καίσαρος Λομβρόζου, τοῦ διασώματος
ἰταλοῦ ψυχιάτρου, ἢ προαγγελθεῖσα περὶ κακούργων

1) Μετάφρασις λίαν περιέργου μελέτης νεοφανοῦς ἔργου τοῦ
διασώματος ἰταλοῦ ἀνθρωπολόγου Καίσαρος Λομβρόζου, δημοσιευ-
θείσης ἐν γερμανικῷ φύλλῳ τῆς Βουδα-Πέστης. Τὸ ἔργον τιτλο-
φορεῖται « Νέαι πρόοδοι ἐν ταῖς ἐπι τῶν κακούργων μελέταις »,
ἐξεδόθη δὲ ἐν Λειψία, παρὰ τῷ Γουλιέλμῳ Φρειδερίκῳ, 1894.

πραγματεία τοῦ ὁποίου ἐκ προτέρων διήγειρε ζωνό-
τατα τὸ ἐνδιαφέρον πάντων.

Ἡ τοῦ Λομβρόζου ἐμφάνισις θὰ ἐκέκτητο ἰδιόζουσαν
σημασίαν οὐ μόνον ὡς ἐξ αὐτῆς ταύτης τῆς ἐξόχου προ-
σωπικότητος τοῦ μεγίστου ἐν τῇ τῶν κακούργων διε-
ρευνήσει ἀνθρωπολόγου, ἀλλὰ καὶ ὡς ἐκ τοῦ ὅτι διὰ
πρώτην φορὰν θὰ παρίστατο τῷ κόσμῳ εὐκαιρία ν' ἀ-
κούσῃ αὐτοῦ τοῦ κορυφαίου τῆς οὕτω καλουμένης ἀνθρω-
πολογικῆς ὡς πρὸς τὴν τῶν κακούργων διαρεύνησιν σχο-
λῆς, ἀναπτύσσοντος νέον καὶ μεγάλως συζητούμενον
κλάδον τῆς ἐπιστήμης καὶ ὑπερμαχοῦντος αὐτοῦ ἀπέ-
ναντι τῶν πολλῶν πολεμίων. Ὁ προφορικὸς λόγος ἀπο-
τελεσματικώτερον βεβαίως ἐνεργεῖ ἢ ἡ συμπτωματικὴ
γραπτὴ πραγματεία, ὁ δὲ Λομβρόζος, ὅστις ἐν ταῖς
τελευταίαις « Ἐπι κακούργων Μελέταις » αὐτοῦ πολλὰ
τὰ πικρὰ καὶ σαρκαστικά κατὰ τῶν πολεμίων αὐτοῦ
ἐκ τοξοῦ, ὁ Λομβρόζος, ὅστις ἐπίστησι τὴν προσοχὴν
πάντων ἐπὶ τῶν ἀποτελεσμάτων θλιβερῶς ἀκριβῶν ἐρευ-
νῶν αὐτοῦ ἐν ὑπερπεντηκοντακισχιλίοις παράφρασι, κα-
κούργοις καὶ λοιποῖς, ἐρευνῶν, κατὰ ἐν ἔτι βῆμα προα-
γαγουσῶν τὴν ἐρμηνείαν τῶν δυσχερεστάτων προβλη-
μάτων οἷα ἡ ἐπὶ πληψία, ἡ συμφορῆς κακούργος διά-
θεσις κτλ., ὁ αὐτὸς Λομβρόζος δὲν θὰ λυτρώσῃ ἑαυτὸν
τῆς μομφῆς ὅτι ἐπέτρεψε νὰ διαφύγῃ αὐτὸν καταλλη-
λοτάτη εὐκαιρία πρὸς προσέλευσιν νέον ἐνθουσιῶντων
ὑπαδῶν εἰς τὰς θεωρίας αὐτοῦ. Εὐτυχῶς ἦδη ἀντὶ τῆς
διαλέξεως αὐτοῦ ὁ σοφὸς οὗτος ἐπεμψεν ἡμῖν νέον ἔργον,
ἐφ' ᾧ καὶ ἀντὶ τῶν προτέρων ἀγόνων παραπόνων ἐπὶ
τῇ ὑπ' αὐτοῦ ἐπιδειχθείσῃ ἀμελείᾳ, στρέφομεν τὸ συμ-
φῆρον ἡμῶν μετὰ ζωηρᾶς εὐχαριστήσεως πρὸς τὸ ἔργον,
ἐν ᾧ πρὸς τῇ θαυμασίᾳ ἐπιστημονικῇ ὕλῃ παρατηρεῖται
καὶ ἡ διὰ τρόπου καὶ αὐτῷ τῷ μὴ ἐπιστήμονι προσιτοῦ
ἐπίρροισις τῆς τοῦ Λομβρόζου θεωρίας ἀπὸ τῶν ἐκ γενε-
τῆς κακούργων δ' ἀπέριων ἄλλων παραδειγμάτων.

Ἡ θεωρία αὕτη τοῦ μεγάλου σοφοῦ δὲν ἰδρύεται ἐπὶ
ἀνυπάρκτου βάσεως, ἀλλ' ἐδράζεται ἐπὶ τοῦ « χυσοῦ
δένδρου τῆς ζωῆς ». Σκοτεινὸν μόνον αἶσθημα ταύτης
ζῆ ἐν τῇ ψυχῇ τοῦ λαοῦ, ἥτις διαφορῶς ὅλως φαντάζε-
ται τὸν κακούργον, ὃν τρόπον καὶ διαφορῶς φαντάζεται
τὸν συνήθη καὶ μὴ βεβαρυμένην ἔχοντα τὴν συνείδησιν
ἀνθρωπον. Ἡ περὶ κακούργου ἰδέα εἶναι σχεδὸν ἀδια-
χωρίστως συνδεδεμένη μετὰ τῆς ἰδέας τῶν φυσικῶν ἀ-
νωμαλιῶν. Οὐχὶ σπανίως συμβαίνει ἵνα ἡ ὑβρισθεῖσα
ὑπαρξίς τοῦ καλοῦ ἀποπλανᾶται ὡς πρὸς τὰς προϋποθέ-
σεις αὐτῆς περὶ τῶν ἠθικῶν ἰδιοτήτων ἐνός τινος ἀτόμου.
Κατὰ τῆς περὶ τοῦ τύπου τῶν κακούργων ὅμως θεωρίας αἱ
ἐξαίρεσις αὗται οὐδαμῶς ἰσχύουσιν. Ὁ Λομβρόζος ἀφη-
γεῖται μετ' ἰδιαιτέρας εὐχαριστήσεως ὅτι ἐν τῷ ἐν Βρυ-
ξέλλαις Συνεδρίῳ τῆς τῶν κακούργων ἀνθρωπολογίας εἰς
τῶν μάλιστα ἐξημμένων πολεμίων τῆς θεωρίας αὐτοῦ, ὁ
Κύλιτς, ἐπεδείξατο τὴν φωτογραφικὴν εἰκόνα ἀνδρός,
παρουσιάζοντος τέλειον τύπον κακούργου, ὑπὲρ τοῦ
ὅλως ἀνεπιλήπτου ὅμως χαρακτηριστοῦ τοῦ ὁποίου ὁ τοῦ
φωτογραφήματος κάτοχος ἠγγυάτο· ἐν τούτοις κατό-
πιν ἀπεδείχθη ὅτι ὁ δῆθεν τίμιος ἐκεῖνος ἀνὴρ μόνον
πεντήκοντα εἶχε νὰ ἐπιδείξῃ κακούργημα. Παρὰ